

Dagsöversikten: Pariskonferensens beslut i avrustningsfrågan och den österrikiska frågan.

Konferensens eftermäle i den tyska och allierade pressen.

Pariskonferensens beslut även i avrustningsfrågan och den österrikiska frågan ha nu blivit kända. Beträffande *avväpningen* har det av marskalk Foch utarbetade utlåtandet antagits med några mindre modifikationer. Tyskland bör ställa sin lagstiftning i överensstämmelse med fördragets bestämmelser, avskeda övertaliga officerare före den 15 april, utlämna övertaligt krigsmaterial före den 28 februari, upplösa invärnarvärnen före den 30 juni, desarmera krigsfartygen i reserven för den 31 april, förstöra under byggnad varande krigsfartyg före den 31 juli, ersätta de år 1919 förstörda Zeppelinarna, avstå från att återupprätta en aeronautisk polis och acceptera de allierades definitioner i fråga om åtskillnaden mellan civil och militär flygning. Såsom väntat var, ha alltså en rad olika frister bestämts för fullgörandet av Spaaprotokollets bestämmelser i avrustningsfrågan. Särskilt fäster man sig vid att fristen för invärnarvärnens upplösning förlängts till den 30 juni, en frist, som efter allt att döma, torde vara tillräcklig, om ej oförutsedda händelser inom Tyskland tillstöta.

I den *österrikiska frågan* har konferensen antagit Leucheurs förslag. Enligt detta skall ett särskilt aktiebolag för Österrikes finansiering bildas; bolagets aktiekapital skall vara 200 mill. Bolaget skall stiftas under de allierades auspicier och intet hinder finnes för staternas direkta deltagande i detsamma. Därjämte avstå de allierade från alla fordringar

hos Österrike, såväl skadestånd som ockupationskostnader. Ett antal arbetslösa från Wien skola få sysselsättning vid återuppbyggandet av de under kriget förhärjade områdena. Dessa beslut tyda på en allvarlig vilja hos de allierade att bispjunga det inför bankrutten stående Österrike. Tydligen har man emellertid vid finansieringsplanens uppgörande i huvudsak följt den engelska ståndpunkten, enligt vilken hjälpen åt Österrike skall anordnas på privat väg; på franskt håll föreslogs, som bekant förut, att staterna skulle ena sig om en direkt hjälpaktion. Sannolikt kommer väl dock det föreslagna bolaget att bildas under medverkan av de allierade, i varje fall skall stiftandet av detsamma, enligt telegrammet "uppmuntras" av dessa. Välviljan mot Österrike, som står i så fräppant motsats till beslutet om Tysklands skadestånd, är givetvis till väsentlig del dikterad av önskan att stävja de på sista tiden alltmera omtalade österrikiska planerna om anslutning till Tyskland.

Slutligen har konferensen beslutat erkänna Georgiens självständighet. Därigenom fullföljes den politik gentemot de ryska randstaterna, som fick sitt främsta uttryck i de baltiska staternas erkännande.

Konferensen utsände vid sin avslutning en officiell kommuniké, däri de fattade besluten i allmänna ordalag återgavs. Särskilt framhålls den enighet, som besjälade konferensen och de allierade förklarar vara beslutna att under fredstiden upprätthålla samma "gemensamma front" som under krigsåren.

I Frankrike synes helt naturligt belåtenheten med konferensens resultat vara allmän. Briand har i en intervju uttryckt sin stora tillfredsställelse och skall om några dagar avge en redogörelse för konferensen inför kamrarna. Viviani framhåller i Petit Journal, att vänskapen mellan de allierade utgått förstärkt ur konferensen och uttrycker sin tro på möjligheten av skadeståndets utkrävande. Poincaré skriver i Le Matin i vanlig extremt tyskfiendtlig anda och påstår, att Tysklands industriella produktion ej längre lider av några svårigheter, att Tyskland hoppas att snart återfå sin maktställning före världskriget och att tyskarna endast vilja leda opinionen på villospår, då de tillskriva fransmännen *imprenation*. Le Journal och Echo de Paris framhålla särskilt att konferensen innebär ett fastare tillknytande av banden mellan de allierade.

Lloyd George har i en intervju uttalat sin belåtenhet med konferensresultatet. Beträffande skadeståndsförfrågan yttrade han, att England icke ämnade kapitalisera sin andel av det tyska skadeståndet under de fem första åren, för att ej konkurrera med Frankrike, som omedelbart behöver mobilisera betydande summor. Uppgörandet av skulderna de allierade emellan var en fråga, som måste uppskjutas, då den ej kunde lösas utan Amerikas medverkan. De engelska tidningarnas uppfattning om konferensresultatet är i allmänhet likartat men på vissa håll uttrycker man tvivel om beslutens genomförbarhet. Så skriver Daily Express att det är tvekiaktigt, om skadeståndet kan utkrävas och att en forced rad tysk varuexport måste leda till svårigheter för Englands industri.

På tyska håll har konferensens beslut i skadeståndsförfrågan väckt förvåning och missnöje. Berliner Tagblatt förklarar besluten vara endast kurioiteter, som i viss mån kunna vara av psykologiskt intresse för Tyskland. Ingen tysk regering kommer att gå med på dessa beslut. Vossische Zeitung hoppas, egendomligt nog, att konferensbeslutet ej skall omöjliggöra fortsatta förhandlingar om de Leydauska förslagen om provisorisk regering av skadeståndet för fem år framåt. Deutsche Allgemeine Zei-

tung framhåller, att den franska nationalismen oimintetgör alla Tysklands ansträngningar och uttalar sin besvikelse över att även Italien anslutit sig till Briands extrema politik.

Resultatet av de allierades överläggningar har i en officiell not tillställts Tyskland. I går började det tyska kabinettet och även riksdagen överläggningar i anledning härav. Utrikesministern Simons yttrade därvid bl. a.:

"Under det avgörandet i avväpningsfrågan betecknas som definitivt, äro besluten i skadeståndsförfrågan av den art, att de närmast äro att anse såsom förslag, om vilka likväl med ett visst eftertryck såges att de enhälligt antagits."

I dag skall ministern giva riksdagen en mera fullständig redogörelse i frågan. Enligt vissa pressrykten skulle dr Simons på grund av konferensen vara benägen att avgå men man söker livligt förmå honom att behålla sin post.

De allierades och tyskarnas representanter vid expertkonferensen i Bryssel ha kallats att sammanträda den 7 februari i Bryssel. De allierades experter hålla på med att utarbeta ett program för de förestående förhandlingarna.

Konferensens nästa månad föreligger meddelandet, att Grekland antagit inbjudan till densamma. Samtidigt har regeringen förklarat sig fasthålla vid Sèvresstraktaten. På grekiskt håll åter uttrycker man förhoppningen att Londonkonferensen skall resultera i en fullständig revision av nämnda traktat.

I kraft av de nyss antagna grundlagsändringarna ha kamrarna i dag valt talmän och vice talmän. Till talmän utsågo kamrarna de nuvarande, hrr greve Hugo Hamilton och Herman Lindqvist. För-

(Forts. på sid. 6.)